

Sjúkrakassavalini eru av

Frá 1. januar 1972 er sam-
leggingin av føroysku sjúkra-
kassunum framd sambært regl-
urnar í sjúkrakassalógini frá
19. desember 1969.

Tað eru hereftir bert 11
sjúkrakassar, ein í hvørjum
læknadomi.

Níðanfyrri eru nøvnini á
nýggju kassunum við heim-
staði, navn á formanni og
kassameistara og øki kassans:

Norðoya Sjúkrakassi, Klaksvík
Form. Frú Hjördis Klein,
Klaksvík.
Kassam. frú Frida Zachari-
assen, Klaksvík.
Skrivstovutlf. 5 5181.
Øki kassans eru allar Norð-
oyggjarnar.

**Sjúkrakassi Fuglafjarðar lækna-
domi, Fuglafjörður.**

Form. Jógván Høgenesen,
Fuglafjörður.
Kassam. Hans Toftegaard,
Fuglafjörður tlf. 89.
Øki kassans: Fuglafjörður,
Leirvík, Oyndarfjörður og
Hellurnar.

**Nes sóknar sjúkrakassi, Glyv-
rar**

Form. Daniel Peter Høj-
gaard, Rituvík.
Kassam. Lassen Djurholm,
Glyvvar, tlf. Runavík nr.
7003.
Øki kassans er Nes- og
Runavíkar kommuna.

**Sjúkrakassin fyrri Skála lækna-
domi, Strendur.**

Form. Lassen Weihe, Sela-
trað.
Kassam. Kristian Høj,
Strendur tlf. Runavík nr.
7162.
Øki kassans er av Selatrað
og vestursíðan av Skálafirði,
Funningsfjörður, Elduvík og
Gøtu kommunu.

**Eiðis læknadomis sjúkrakassi,
Eiði**

Form. Mourits Olsen, Eiði
Kassam. Poul Jacobsen, Eiði
Øki kassans er: Eiði og
Sunda kommuna, Funning-
ur, Gjögvi, Saksun, Tjørnu-
vík og allar bygdirnar suð-
ur til og við Hósvík.

Havnar Sjúkrakassi, Tórshavn

Form. Trygvi Ártung, Tórsh.
Kassam. Harry S. Johansen,
Tórshavn.
Postadressa, box 126 Tórsh-
havn, tlf. 1 2099.
Øki kassans er: Øll Suður-
strey moy, Nólsoy, Hestur
og Koltur.

**Sjúkrakassi Vestmanna lækna-
domis Vestmanna.**

Form. Johan Joensen, Kvív.
Kassam. Jákup Føld, Vest
manna, tlf. nr. 77.
Øki kassans er Vestmanna,
Kvívík og Kollafjörður.

Vága sjúkrakassi, Sandavágur.

Form. Meinhard Jacobsen,
Sörvágur
Kassam. Hans P. Nielsen,
Sandavágur, tlf. nr. 64.
Øki kassans er allar Vágur-
nar og Mikines.

Sandoyar sjúkrakassi, Skopun.

Form. Fríman S. á Brúnni,
Sandur
Kassam. frú Hilda Johan-
sen, Skopun, tlf. 38.
Øki kassans er øll Sand-
oyggin og Skúvoyar kom-
muna.

**Suðuroyar norðari sjúkrakassi,
Tvøroyri**

Form. Sverri Midjord, Tvør-
oyri.
Kassam. Gunnar Petersen,
Tvøroyri, tlf. nr. 19.

Tórshavn

So eru vit til reiðar við ársins fyrsta VIKUTILBOÐ (frá 6/1-13/1 (3. vika)

HVALATVØST pr. kg bert 6,50	JAFFA APPILSINIR pr. stk. 0,65 10 stk. 4,98
K. K. MARGARIN 10 kg 42,40 ÷ 10% rabat 4,40 nú bert 38,00	Nýtt — lætt — biligt VAFLUMJØL í posum — nóg mikið til 30 stk. bert 1,75
Frálíkar WIENARPYLSUR pr. kg 12,60 ÷ 10% rabat 1,26 pr. kg nú bert 11,34	Frálík APPILSINMARMU- LÁTA í spannum á 2,3 kg pr. spann 14,00 ÷ 10% rabat 1,40 nú bert 12,60

FØROYA KEYPSSAMTØKA

— har peningurin rækkur longst —

Øki kassans er allar byg-
dirnar frá Øravík og norð-
eftir.

**Suðuroyar sunnari sjúkrakassi,
Vágur**

Form. Daniel Peter Jacob-
sen, Vágur.
Kassam. Levi Vilhelm, Vág-
ur, tlf. 37 (ella 55).

Øki kassans er allar byg-
dirnar frá Hov og suðureftir.

Allir sjúkrakassarnir eru
undir eftirliti frá Direktor-
atet for Sygekassevesenet, Køben-
havn og Meginfelag Sjúkra-
kassa Føroya. Meginfelagið
umboðar sjúkrakassarnar í
sáttmálaspurningum o. t.

**Meginfelag Sjúkrakassa Fø-
roya, Tórshavn**

Form. Elias Johansen, Rætt-
ará, Tórshavn
Kassam. Harry S. Johansen,
Tórshavn.
Skrivstovutelefon 1 2799.
Postadressa box 203,
3800 Tórshavn

Yvirkoyggjan

Vit høvdu tosað leingi og
prátið var farið at minka;
tubbaksroykurin hevði fest seg
í tær tungu gartinurnar, og
okkara troyttu heilar høvdu
fingið nóg mikið av vininum,
og tað var longu fullkomuliga
greitt, at henda hugnaliga lita
kundi farið at enda, og vit,
gestirnir farið til hús og í
song. Ongin hevði sagt nakað
av áhuga, óivað av teirri or-
sök, at ongin hevði nakað
áhugavert at siga.

Tað var júst í hesi løtu, at
Brisbane fór at tosa, og vit
hugdu øll at honum. Hann
var um triatíttum ár og
hevði tær gávurnar at fáa fólk
at lurta eftir, tá hann segði
nakað.

Hann sá væl út, men tað
var einki óvanligt við hansara
útsjón. Hann var um seks
fótur høgur, og var hann
hvørki tjúkkur ella klenur.
Hansara litla høvd sat á ein-
um vælvaknum hálsi, og
hendur hansara sóu út til at
kunna taka eitt tak.

»Tað er mangt, sum er lög-
ið«, segði Brisbane. Øll hildu
uppat at tosa. Røddin hjá
honum ljóðaði ikki hart, men
mál hansara skar ígjøgnum
prátið, eins væl og ein knivur.
Øll lurtuðu eftir honum.

»Tað er ógvuliga lögdið,«
helt hann áfram, »við spøkils-
um. Fólk spyrja altíð um
nakar hevur sæð eitt troll. Eg
havi!« »Tied! Hvat, tú? Tú

ætlað væl ikki at fáa okkum
at trúgva slikum!« segdu øll
við sama munn og Brisbane
kundi halda áfram at greiða
frá søguni.

Eg eri ein gamal sjómaður,
segði Brisbane, og av tí at eg
má sigla um Atlantshavið av
og á, eru tað nokur skip, sum
mær dámar betur enn onnur.
Eg havi til vana at biðja
eftir summum skipum, tá eg
má gera slíkar ferðir.

Allar hava ferðir mínar
eydnast væl uttan tann eina.
Eg minnst tað væl; tað
var ein heitan morgun í juni.
Eg hevði ikki nógv viðfari,
tað havi eg ógandið.

Kamtschatka var eitt av
skipunum sum mær dámdi

best. Eg segði var, tí tað er
vissuliga ikki so longur. Ikki
nakað í verðini kundi fingið
meg at ferðast við tí skipi-
num aftur. Men sum sagt, eg
fór umboð og rópti á ein av
tenarunum, hvørs reyðu nóg
eg enn minnst. »Eitt hundrað
og fimm, undirkoyggju,« segði
eg við eini rødd, ið ljóðaði
eins og eg ferðaðist dagliga
um Atlantshavið.

Tenarin tók taskuna og
tann gráa frakkan. Eg gloymt
ikkí eygnabrá hansara. Hann
gjordist als ikki bleikur, men
medferð hansara boðaði frá, at
antin fór hann at gráta ella
fór hann at missa mitt við-
fari. Av tí at tvær fløskur av
serliga góðum vini, sum eg
hevði fingið frá mínum gamla
vini Smigginson vóru í tasku-
ni, gjordist eg eitt sindur
skakkur. Men tenarin fór
hvorki at tára ella misti nak-
að av mínum viðfari.

Hann ljóðaði bilsin á máli-
num, og visti mær vegin. Eg
helt, at hann hevði fingið eitt
sindur at drukkíð, men eg
segði onki og gekk aftaná
honum longur niður í skipið.

Nummar 105 var nakað aftar-
liga í skipinum; men har var
onki lögdi við rúminum. Und-
irkoyggjan, sum sá út sum
hinar umboð á Kamtschatka,
var dupult. Har var stórt
pláss, tað vanliga vaskið,
at heingja tannbustina, men
onki handklæð. Ein glasfløska,
við nokrum brúnum á liti í,
stóð har og luktaði illa.

Tenarin setti viðfari frá
ser og hugdi at mær, sum
um hann vildi fara aftur óiv-
að fyrri at hjálpa fleiri ferða-
fólkum á pláss og fáa nokur
oyru eyka. Eisini eg gav hon-
um eitt sindur, tí tað loysir
seg altíð at standa væl í eyg-
unum á tenarunum.

»Eg skal royna at gera tað
besta, sum eg kann, fyrri tyg-
um,« segði hann og koyrði
peningin í lumman. Men ein
slíkur ivi var í rødd hansara,
at eg gjordist bilsin. Mundi
hann ikki vera nøgdur við
tað, sum eg hevði givið hon-
um, ella mundi hann ikki ha-
va eina litla kenning?

Men eg hevði skeivt og
gjordist manninum órætt.

(Framhald)